

Den Europæiske Unions Tidende

C 154

49. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

1. juli 2006

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2006/C 154/01	Sag C-82/04 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 19. januar 2006 — Audi AG mod KHIM (Appel — EF-varemærker — ordmærket »TDI« — afslag på registrering — appellen er blevet uden genstand — uforholdsværdigt at træffe afgørelse)	1
2006/C 154/02	Sag C-111/04 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 16. februar 2006 — Adriatica di Navigazione SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — EF-traktatens artikel 85, stk. 1 (nu artikel 81, stk. 1, EF) — konkurrence — karteller — aftale mellem virksomheder — bevis for en virksomheds deltagelse i et kartel)	1
2006/C 154/03	Sag C-367/04 P: Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 21. februar 2006 — Deutsche Post AG og DHL Express (Italy) Srl, tidligere DHL International Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Den Italienske Republik og Poste Italiane SpA (Appel — støtte ydet af de italienske myndigheder til fordel for Poste Italiane)	2
2006/C 154/04	Sag C-26/05: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 16. februar 2006 — Plato Plastik Robert Frank GmbH mod Caropack Handelsgesellschaft mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Korneuburg) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, andet afsnit — direktiv 94/62 — emballage og emballageaffald — begreberne emballageproducent og producent af emballagemateriale — producent af kunststofbæreposer)	2
2006/C 154/05	Sag C-162/05 P: Domstolens kendelse af 12. januar 2006 — Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — EUGFL — finansiering af et demonstrationsprojekt til produktion af sumac med nye former for dyrkningsteknik — ophævelse af finansiel støtte)	3
2006/C 154/06	Sag C-171/05 P: Domstolens kendelse af 23. februar 2006 — Laurent Piau mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Fédération Internationale de Football Association (FIFA) (Appel — fri udveksling af tjenesteydelser — konkurrence — regler om spilleragenter — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	3

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 154/07	Sag C-261/05: Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 9. februar 2006 — Lakép Kft., Pár-Bau Kft. og Rottelma Kft. mod Komárom-Esztergom Megyei Közigazgatási Hivatal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Komárom-Esztergom Megyei Bíróság) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — tiltrædelse af Den Europæiske Union — sjette direktiv 77/388/EØF — tidsmæssig anvendelse — artikel 33 — lokal afgift på økonomiske transaktioner — Domstolens inkompetence)	4
2006/C 154/08	Sag C-322/05 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 9. februar 2006 — Hippocrate Vounakis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — tjenestemænd — forfremmelse — tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2 — klage — frister — appel åbenbart ugrundet)	4
2006/C 154/09	Sag C-45/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht des Landes Brandenburg den 30. januar 2006 — Campina GmbH & Co., tidligere TUFFI Campina emzett GmbH, mod Hauptzollamt Frankfurt (Oder)	4
2006/C 154/10	Sag C-148/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato, Femte Afdeling den 20. marts 2006 — Santorso Soc. coop. arl. mod Comune di Torino	5
2006/C 154/11	sag C-158/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven den 23. marts 2006 — Stichting ROM-projecten mod Staatssecretaris van Economische Zaken	5
2006/C 154/12	Sag C-163/06 P: Appel iværksat den 27. marts 2006 af Republikken Finland til prøvelse af kendelse afsagt den 9. januar 2006 af Retten i Første Instans i sag T-177/05 — Republikken Finland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	6
2006/C 154/13	Sag C-164/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria provinciale de Roma den 27. marts 2006 — Nissan Italia Srl mod Agenzia Entrate Ufficio Roma 3	6
2006/C 154/14	Sag C-165/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria provinciale di Roma den 27. marts 2006 — Leasys SpA mod Agenzia Entrate Ufficio Roma 7	7
2006/C 154/15	Sag C-166/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale civile di Bolzano den 28. marts 2006 — Eurodomus Srl mod Comune di Bolzano	7
2006/C 154/16	Sag C-174/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione den 3. april 2006 — Ministero delle Finanze mod CO.GE.P. srl	7
2006/C 154/17	Sag C-175/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Civile Di Genova den 24. marts 2006 — Alessandro Tedesco mod Tomasoni Fittings Srl, RWO Marine Equipment Ltd	8
2006/C 154/18	Sag C-181/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto den 7. april 2006 — Deutsche Lufthansa AG mod Ana — Aeroportos de Portugal SA	8
2006/C 154/19	Sag C-184/06: Sag anlagt den 18. april 2006 — Kongeriget Spanien mod Rådet for den Europæiske Union	9
2006/C 154/20	Sag C-185/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales) den 14. april 2006 — The Queen på begæring af British Telecommunications plc mod Commissioners for HM Revenue and Customs	9
2006/C 154/21	Sag C-186/06: Sag anlagt den 18. april 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	10

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 154/22	Sag C-187/06: Sag anlagt den 12. april 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	10
2006/C 154/23	Sag C-190/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Bruxelles den 21. april 2006 — Belgacom Mobile SA mod Institut belge des services postaux et des télécommunications	10
2006/C 154/24	Sag C-192/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht den 21. april 2006 — Matthias Kruck mod Landkreis Potsdam-Mittelmark	12
2006/C 154/25	Sag C-199/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État den 2. maj 2006 — Centre d'Exportation du Livre Français (CELF) og Ministeren for kultur og kommunikation mod Société internationale de diffusion et d'édition	12
2006/C 154/26	Sag C-204/04: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	12
2006/C 154/27	Forenede sager C-241/04 og C-242/04: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. januar 2006 — Acquedotto De Ferrari Galliera SpA mod Provincia di Genova m.fl. (sag C-241/04) og Acquedotto Nicolay SpA mod Provincia di Genova m.fl. (sag C-242/04) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria)	12
2006/C 154/28	Sag C-388/04: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. februar 2006 — South Western Fish Producers' Organisation Ltd m.fl. mod Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court — Queen's Bench Division — Administrative Court)	13
2006/C 154/29	Sag C-390/04: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. januar 2006 — GöteborgsOperan AB mod Skatteverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Regeringsrätten)	13
2006/C 154/30	Sag C-477/04: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. januar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	13
2006/C 154/31	Sag C-488/04: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. marts 2006 — Galeries de Lisieux SA mod Organic Recouvrement (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation)	13
2006/C 154/32	Sag C-92/05: Kendelse afsagt af formanden for Domstolen Femte Afdeling den 26. januar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	13
2006/C 154/33	Sag C-182/05: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. januar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellenske Republik	13
2006/C 154/34	Sag C-197/05: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. februar 2006 — Energy Technologies ET SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Aparellaje eléctrico, SL	14
2006/C 154/35	Sag C-218/05: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	14
2006/C 154/36	Sag C-247/05: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	14
2006/C 154/37	Sag C-267/05: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. februar 2006 — Oakley Inc mod Animal Ltd m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court — Chancery Division)	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 154/38	Sag C-323/05: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	14
2006/C 154/39	Sag C-413/05: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	14
RETTEEN I FØRSTE INSTANS		
2006/C 154/40	Sag T-328/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 2. maj 2006 — O2 (Germany) mod Kommissionen («Konkurrence — karteller — anmeldt aftale — tredje generation af mobiltelekommunikation — negativattest — individuel fritagelse — analyse af situationen, såfremt aftalen ikke havde været til stede — aftalens indvirkning på konkurrencen»)	15
2006/C 154/41	Sag T-393/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 3. maj 2006 — Klaas mod Parlamentet (Tjenestemænd — forfremmelse — vedtægtens artikel 45 — overførsel af forfremmelsespoints til den nye lønklasse efter forfremmelse — overgangsforanstaltninger — ligebehandlingsprincippet)	15
2006/C 154/42	Sag T-439/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 3. maj 2006 — Eurohypo mod KHIM (EUROHYPO) (EF-varemærker — ordmærket EUROHYPO — absolutte registreringshindringer — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder — artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 40/94 — antagelse til realitetsbehandling af faktiske omstændigheder, der er fremlagt for første gang for Retten)	16
2006/C 154/43	Sag T-310/03: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 25. april 2006 — Kreuzer Medien mod Parlamentet og Rådet («Annulationssøgsmål — direktiv 2003/33/EF — fysiske eller juridiske personer — søgsmålskompetence — afvisning»)	16
2006/C 154/44	Sag T-451/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 28. marts 2006 — Mediocurso mod Kommissionen (Passivitetssøgsmål — opfyldelse af en dom afsagt af Domstolen — vedtagelse af opfyldelsesforanstaltninger under sagen — afgørelse i sagen uforholden)	17
2006/C 154/45	Sag T-455/05 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 25. april 2006 — Componenta mod Kommissionen (Foreløbige forholdsregler — begæring om udsættelse af gennemførelsen — statsstøtte — uopsættelighed)	17
2006/C 154/46	Sag T-116/06: Sag anlagt den 13. april 2006 — Oakley mod KHIM	17
2006/C 154/47	Sag T-119/06: Sag anlagt den 19. april 2006 — Usha Martin mod Rådet og Kommissionen	18
2006/C 154/48	Sag T-121/06: Sag anlagt den 25. april 2006 — British Nuclear Group Sellafield mod Kommissionen	19
2006/C 154/49	Sag T-122/06: Sag anlagt den 28. april 2006 — Helkon Media mod Kommissionen	20
2006/C 154/50	Sag T-127/06: Sag anlagt den 28. april 2006 — Kapman mod KHIM (en blå savklinge)	20
2006/C 154/51	Sag T-128/06: Sag anlagt den 28. april 2006 — Japan Tobacco mod KHIM — Torrefacção Camelo (figurmærket CAMELO)	21
2006/C 154/52	Sag T-133/06: Sag anlagt den 12. maj 2006 — International Music und TTV 2000 mod KHIM — Past Perfect (PAST PERFECT)	21
2006/C 154/53	Sag T-377/03: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. april 2006 — ATI Technologies mod KHIM — Asociación de Técnicos de Informática (ATI)	22

RETTEEN FOR EU-PERSONALESAGER

2006/C 154/54	Sag F-55/05: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Første Afdeling) den 16. maj 2006 — Voigt mod Kommissionen (Tjenestemænd — erhvervssygdom — ingen afgørelse, der indeholder et klagepunkt imod sagsøgeren — stævning indgivet for tidligt — åbenbart, at sagen skal afvises)	23
2006/C 154/55	Sag F-120/05: Sag anlagt den 19. december 2005 — Kyriazis mod Kommissionen	23
2006/C 154/56	Sag F-18/06: Sag anlagt den 13. februar 2006 — Duyster mod Kommissionen	23
2006/C 154/57	Sag F-34/06: Sag anlagt den 3. februar 2006 — Michail mod Kommissionen	24
2006/C 154/58	Sag F-44/06: Sag anlagt den 26. april 2006 — C mod Kommissionen	25
2006/C 154/59	Sag F-47/06: Sag anlagt den 8. maj 2006 — Aimi m.fl. mod Kommissionen	25
2006/C 154/60	Sag F-48/06: Sag anlagt den 5. maj 2006 — Avanzata m.fl. mod Kommissionen	26
2006/C 154/61	Sag F-49/06: Sag anlagt den 9. maj 2006 — Nijs mod Revisionsretten	26
2006/C 154/62	Sag F-50/06: Sag anlagt den 3. maj 2006 — Lebedef-Caponi mod Kommissionen	27
2006/C 154/63	Sag F-53/06: Sag anlagt den 12. maj 2006 — Gualtieri mod Kommissionen	27
2006/C 154/64	Sag F-54/06: Sag anlagt den 10. maj 2006 — Davis m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union	28
2006/C 154/65	Sag F-55/06: Sag anlagt den 2. maj 2006 — de Albuquerque mod Kommissionen	28
2006/C 154/66	Sag F-56/06: Sag anlagt den 9. maj 2006 — Chassagne mod Kommissionen	29
2006/C 154/67	Sag F-110/05: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 18. maj 2006 — Eerola mod Kommissionen	29

II *Forberedende retsakter*

.....

III *Oplysninger*

2006/C 154/68	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 143 af 17.6.2006	30
---------------	--	----

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

**Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 19. januar 2006
— Audi AG mod KHIM**

(Sag C-82/04 P) ⁽¹⁾

*(Appel — EF-varemærker — ordmærket »TDI« — afslag på registrering — appellen er blevet uden genstand — ufor-
nødent at træffe afgørelse)*

(2006/C 154/01)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Audi AG (ved avocat L. von Zumbusch)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af dom afsagt den 3. december 2003 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling), Audi AG mod KHIM (sag T-16/02), hvori Retten frifandt Harmoniseringskontoret i søgsmålet til prøvelse af afgørelse R 0652/2000-1 truffet den 8. november 2001 af Harmoniseringskontorets Første Appellkammer, hvorved dette afslog at registrere ordmærket »TDI« som EF-varemærke for visse varer i klasse 12 og 37 — beskrivende egenskab som absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1)

Konklusion

- 1) Det er uforholdt at træffe afgørelse i den appelsag, der er anlagt af Audi AG.
- 2) Audi AG betaler sagens omkostninger i denne instans.

⁽¹⁾ EFT C 106 af 30.4.2004.

**Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 16. februar 2006
— Adriatica di Navigazione SpA mod Kommissionen for
De Europæiske Fællesskaber**

(Sag C-111/04 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-traktatens artikel 85, stk. 1 (nu artikel 81, stk. 1, EF) — konkurrence — karteller — aftale mellem virksomheder — bevis for en virksomheds deltagelse i et kartel)

(2006/C 154/02)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Adriatica di Navigazione SpA (ved advokats M. Siragusa og F. Moretti)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Lyal og L. Pignataro, som befuldmægtigede, bistået af avocat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 11. december 2003, sag T-61/99, Adriatica di Navigazione SpA mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for påstanden om annullation af Kommissionens beslutning af 9. december 1998 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 (sag IV/34466 — Greek Ferry Boats)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers kontraappel forkastes.
- 3) Adriatica di Navigazione SpA betaler 90 % af sagens omkostninger.

4) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler 10 % af sagens omkostninger.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.

Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 21. februar 2006 — Deutsche Post AG og DHL Express (Italy) Srl, tidligere DHL International Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Den Italienske Republik og Poste Italiane SpA

(Sag C-367/04 P) (¹)

(Appel — støtte ydet af de italienske myndigheder til fordel for Poste Italiane)

(2006/C 154/03)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Deutsche Post AG og DHL Express (Italy) Srl, tidligere DHL International Srl (ved Rechtsanwältin J. Sedemund og T. Lübbig)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Kreuzschitz og M. Niejahr, som befuldmægtigede), Den Italienske Republik (ved I. Braguglia, som befuldmægtiget og avvocato D. Del Gaizo) og Poste Italiane SpA (ved avvocati A. Sandulli, Fratini og B. O'Connor)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 27. maj 2004 i sag T-358/02, Deutsche Post og DHL International mod Kommissionen, hvorved det annullationssøgsmaal, appellanterne havde anlagt til prøvelse af Kommissionens beslutning 2002/782/EF af 12. marts 2002 om Italiens statsstøtte til fordel for Poste Italiane SpA (tidligere Ente Poste Italiane), blev afvist (EFT L 282, s. 29).

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Deutsche Post AG og DHL Express (Italy) Srl, tidligere DHL International Srl, betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 284 af 20.11.2004.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 16. februar 2006 — Plato Plastik Robert Frank GmbH mod Caropack Handelsgesellschaft mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Korneuburg)

(Sag C-26/05) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, andet afsnit — direktiv 94/62 — emballage og emballageaffald — begreberne emballageproducent og producent af emballagematerialer — producent af kunststofbæreposer)

(2006/C 154/04)

Processprog: tysk

Forelæggende ret

Landesgericht Korneuburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Plato Plastik Robert Frank GmbH

Sagsøgt: Caropack Handelsgesellschaft mbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landesgericht Korneuburg — fortolkning af artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365, s. 10) — begreberne producent af salg-, multipak- eller transportemballage og leverandør af emballagematerialer — producent af kunststofbæreposer.

Konklusion

- 1) Artikel 3, nr. 1 og 11, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald skal fortolkes således, at emballageproducenten ikke nødvendigvis er den, der bringer varen eller lader varen bringe i forbindelse med det produkt, der er bestemt til emballage. Producenten af kunststofbæreposer, der udleveres gratis eller mod betaling til kunderne i forretninger, skal anses for emballageproducent.
- 2) Direktiv 94/62 skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning, såsom bekendtgørelsen fra forbundsministeren for miljø, ungdom og familie, om begrænsning og genanvendelse af emballageaffald og visse varerester og oprettelse af indsamlings- og genanvendelsessystemer, der foreskriver, at producenten af emballage, navnlig kunststofbæreposer, enten skal tage disse poser tilbage efter brug eller skal deltage i et indsamlings- og genanvendelsessystem for emballageaffald, medmindre en erhvervsdrivende i et senere distributionsled overtager sidstnævnte forpligtelse, og producenten opnår en bindende erklæring herom.

(¹) EUT C 82 af 2.4.2005.

Domstolens kendelse af 12. januar 2006 — Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-162/05 P) ⁽¹⁾

(Appel — EUGFL — finansiering af et demonstrationsprojekt til produktion af sumac med nye former for dyrkningsteknik — ophævelse af finansiel støtte)

(2006/C 154/05)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis (ved avocat M. Belard-Kopke Marques-Pinto)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Visaggio og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dommen afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 18. januar 2005, Entorn mod Kommissionen (sag T-141/01), der frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af en kommissionsbeslutning om ophævelse af finansiel fællesskabsstøtte fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Udviklingssektionen, som blev ydet sagsøgeren til et demonstrationsprojekt til produktion af sumac med nye former for dyrkningsteknik.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 143 af 11.6.2005.

Domstolens kendelse af 23. februar 2006 — Laurent Piau mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Fédération Internationale de Football Association (FIFA)

(Sag C-171/05 P) ⁽¹⁾

(Appel — fri udveksling af tjenesteydelser — konkurrence — regler om spilleragenter — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2006/C 154/06)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Laurent Piau (ved avocat M. Fauconnet)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Bouquet og O. Beynet, som befuldmægtigede) og Fédération Internationale de Football Association (FIFA) (ved advokats F. Louis og A. Vallery)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt den 26. januar 2005 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-193/02, Piau mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for påstanden om annullation af dens beslutning af 15. april 2002 om afvisning af appellants klage vedrørende FIFA's (Fédération Internationale de Football) regler om spilleragenters virksomhed.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) L. Piau betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 25.6.2005.

Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 9. februar 2006 — Lakép Kft., Pár-Bau Kft. og Rottelma Kft. mod Komárom-Esztergom Megyei Közigazgatási Hivatal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Komárom-Esztergom Megyei Bíróság)

(Sag C-261/05) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — tiltrædelse af Den Europæiske Union — sjette direktiv 77/388/EØF — tidsmæssig anvendelse — artikel 33 — lokal afgift på økonomiske transaktioner — Domstolens inkompetence)

(2006/C 154/07)

Processprog: ungarsk

Forelæggende ret

Komárom-Esztergom Megyei Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Lakép Kft., Pár-Bau Kft. og Rottelma Kft.

Sagsøgt: Komárom-Esztergom Megyei Közigazgatási Hivatal

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Komárom-Esztergom Megyei Bíróság — fortolkning af artikel 33 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — forbud mod afgifter, der har karakter af omsætningsafgift — national lovgivning, der giver de lokale myndigheder tilladelse til at indføre afgift på økonomiske transaktioner.

Konklusion

De Europæiske Fællesskabers Domstol har ikke kompetence til at besvare de spørgsmål, der er forelagt af Komárom-Esztergom Megyei Bíróság.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 20.8.2005.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 9. februar 2006 — Hippocrate Vounakis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-322/05 P) ⁽¹⁾

(Appel — tjenestemænd — forfremmelse — tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2 — klage — frister — appel åbenbart ugrundet)

(2006/C 154/08)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Hippocrate Vounakis (ved avocat S. Orlandi)

Den anden part i appellsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Berscheid og C. Berardis-Keyser, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel til prøvelse af kendelse afsagt den 2. juni 2005 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-326/03, Vounakis mod Kommissionen, hvorved Retten afviste en påstand om annullation af Kommissionens beslutning om ikke at forfremme appellanten til lønklasse A4 i forbindelse med forfremmelsesåret 2002.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Hippocrate Vounakis betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 257 af 15.10.2005.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht des Landes Brandenburg den 30. januar 2006 — Campina GmbH & Co., tidligere TUFFI Campina emzett GmbH, mod Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

(Sag C-45/06)

(2006/C 154/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht des Landes Brandenburg.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Campina GmbH & Co., tidligere TUFFI Campina emzett GmbH.

Sagsøgt: Hauptzollamt Frankfurt (Oder).

Præjudicielle spørgsmål

Er sanktionsordningen i artikel 3, stk. 2, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 af 9. marts 1993 ⁽¹⁾, som affattet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1001/98 af 13. maj 1998 ⁽²⁾, i strid med proportionalitetsprincippet i tilfælde, hvor der kun er tale om en ubetydelig fristoverskridelse, der tilmed ikke har haft nogen mærkbar virkning?

⁽¹⁾ EFT L 57, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 142, s. 22.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato, Femte Afdeling den 20. marts 2006 — Santorso Soc. coop. arl. mod Comune di Torino

(Sag C-148/06)

(2006/C 154/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Santorso Soc. coop. arl.

Sagsøgt: Comune di Torino m.fl.

Præjudicielle spørgsmål

1) Er der er tale om et grundlæggende fællesskabsretligt princip i den regel, der er fastsat i artikel 30, stk. 4, i direktiv 93/37/EØF ⁽¹⁾, eller i den tilsvarende regel, der er fastsat i artikel 55, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/18/EF ⁽²⁾ (hvis den sidstnævnte anses for at finde anvendelse), hvorefter den ordregivende myndighed ved tilbud, der forekommer at være unormalt lave i forhold til ydelsen, er forpligtet til skriftligt at anmode om sådanne oplysninger om de pågældende tilbuds sammensætning, som den anser for relevante, og undersøge tilbuddets sammensætning under hensyntagen til de begrundelser, der er givet, inden myndigheden kan afvise sådanne tilbud?

2) Det forudsættes, at ovenstående spørgsmål: »Er der tale om et grundlæggende fællesskabsretligt princip i den regel, der er fastsat i artikel 30, stk. 4, i direktiv 93/37/EØF, eller i den tilsvarende regel, der er fastsat i artikel 55, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/18/EF (hvis den sidstnævnte anses for at finde anvendelse), hvorefter den ordregivende myndighed ved tilbud, der forekommer at være unormalt lave i forhold til ydelsen, er forpligtet til skriftligt at anmode om sådanne oplysninger om de pågældende tilbuds sammensætning, som den anser for relevante, og undersøge tilbuddets sammensætning under hensyntagen til de begrundelser, der er givet, inden myndigheden kan afvise sådanne tilbud« besvares benægtende, idet ingen af reglerne udviser træk, der kendetegner et grundlæggende fællesskabsretligt princip. Der spørges: »Er den pågældende regel da enten en indirekte følge af eller et afledt princip i forhold til konkurrenceprincippet sammenholdt med gennemsigtighedsprincippet og princippet om ikke-forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, og er reglen i så fald umiddelbart bindende og har forrang for eventuelt modstridende nationale bestemmelser, der er vedtaget af medlemsstaterne som led i reguleringen af de offentlige bygge- og anlægskontrakter, der ligger uden for fællesskabsrettens direkte anvendelsesområde«?

⁽¹⁾ EUT L 199, s. 54.

⁽²⁾ EUT L 134, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven den 23. marts 2006 — Stichting ROM-projecten mod Staatssecretaris van Economische Zaken

(sag C-158/06)

(2006/C 154/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stichting ROM-projecten.

Sagsøgt: Staatssecretaris van Economische Zaken.

Præjudicielle spørgsmål

1. Er artikel 6 i Kommissionens beslutning af 16. oktober 1995 om udbetaling af støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og fra Den Europæiske Socialfond (ESF) inden for rammerne af fællesskabsinitiativet for SMV til et operationelt program til fordel for regioner i Nederlandene, der kan komme i betragtning til mål nr. 1 og 2 (K(95) 1753), ubetinget og tilstrækkelig præcis til at have direkte virkning i den nationale retsorden?

2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

Skal artikel 249 EF fortolkes således, at artikel 6 i nævnte beslutning indebærer en direkte forpligtelse for en borger, som er endelig støttemodtager, til senest den 31. december 1999 at træffe retligt bindende aftaler og indgå de nødvendige udgiftsforpligtelser?

3. Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende:

Giver artikel 38, stk. 1, litra h), i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 ⁽¹⁾ af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene medlemsstaterne mulighed for under hensyn til fællesskabsrettens principper at afstå fra en tilbagesøgning på grund af tilsidesættelse af en retsforskrift, såfremt den pågældende støttemodtager ikke kendte denne retsforskrift og ikke kan bebrejdes at være ukendt dermed?

⁽¹⁾ EFT L 161, s. 1.

Appel iværksat den 27. marts 2006 af Republikken Finland til prøvelse af kendelse afsagt den 9. januar 2006 af Retten i Første Instans i sag T-177/05 — Republikken Finland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-163/06 P)

(2006/C 154/12)

Processprog: finsk

Parter

Appellant: Republikken Finland (ved E. Bygglin)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Kendelse afsagt den 9. januar 2006 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-177/05, Republikken Finland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ophæves, og det af Finland i henhold til artikel 230 EF anlagte søgsmål antages til realitetsbehandling, og sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse vedrørende realiteten samt dømmer Kommissionen til at godtgøre Finland de udgifter, der er afholdt i forbindelse med appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Finland er af den opfattelse, at den af Retten afsagte kendelse overtræder fællesskabsretten i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 58 i Domstolens statut.

Finland har anført, at Retten har begået en retlig fejl ved at antage, at de omtvistede skrivelser fra Kommissionen ikke indeholdt en beslutning, der kan gøres til genstand for søgsmål i henhold til artikel 230 EF.

Ifølge Finland indeholder de omtvistede skrivelser fra Kommissionen en beslutning, der kan gøres til genstand for søgsmål i henhold til artikel 230 EF.

Kommissionen har med den anfægtede afgørelse berøvet Finland muligheden for at foretage betaling med forbehold i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i EF-Domstolens retspraksis.

I overensstemmelse med retspraksis vedrørende anvendelsen af artikel 230 EF har den omtvistede afgørelse således bindende retsvirkninger, som berører Finlands interesser og klart ændrer sidstnævntes retsstilling. Afgørelsen har desuden påført Finland et retstab og er derfor klart bebyrdende i forhold til Finland.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria provinciale de Roma den 27. marts 2006 — Nissan Italia Srl mod Agenzia Entrate Ufficio Roma 3

(Sag C-164/06)

(2006/C 154/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria provinciale de Roma.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nissan Italia Srl.

Sagsøgt: Agenzia Entrate Ufficio Roma 3.

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 33 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾, som ændret ved direktiv Rådets direktiv 91/680/EØF ⁽²⁾, forstås således, at det er forbudt, at IRAP («imposta regionale sulle attività produttive», regional skat på produktionsvirksomhed) pålægges værdien af nettoproduktionen, som udspringer af den sædvanlige udøvelse af en virksomhed, der er selvstændigt planlagt og sigter til produktion eller udveksling af formuegoder eller produktion af tjenesteydelser?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 376, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria provinciale di Roma den 27. marts 2006 — Leasys SpA mod Agenzia Entrate Ufficio Roma 7

(Sag C-165/06)

(2006/C 154/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria provinciale di Roma.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Leasys SpA.

Sagsøgt: Agenzia Entrate Ufficio Roma 7.

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 33 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾, som ændret ved direktiv Rådets direktiv 91/680/EØF⁽²⁾, forstås således, at det er forbudt, at IRAP («imposta regionale sulle attività produttive», regional skat på produktionsvirksomhed) pålægges værdien af nettoproduktionen, som udspringer af den sædvanlige udøvelse af en virksomhed, der er selvstændigt planlagt og sigter til produktion eller udveksling af formuegoder eller produktion af tjenesteydelser?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 376, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale civile di Bolzano den 28. marts 2006 — Eurodomus Srl mod Comune di Bolzano

(Sag C-166/06)

(2006/C 154/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale civile di Bolzano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eurodomus Srl

Sagsøgt: Comune di Bolzano

Præjudicielle spørgsmål

1) Tilsidesættes fællesskabsretten, når en forvaltning med kompetence til at udstede generelle regler, hvis udøvelse kan

påvirke sagsøgerens grundlæggende økonomiske stilling, under en sag udsteder regler, der medfører, at en dom afsagt af en administrativ domstol ikke finder anvendelse?

2) Blev fællesskabsretten tilsidesat af ovennævnte offentlige institution fra Bolzano, ved at Provincia Autonoma di Bolzano udarbejdede artikel 107, stk. 25, i provinslov nr. 13/1999, som ved at ændre bestemmelserne om byplanlægning fjernede erhvervstilladelsen fra bygninger, der var opført med bygningstilladelse i henhold til de tidligere gældende regler om byplanlægning, der tillod, at disse bygninger var beregnet til erhverv?

3) Tilsidesatte den italienske regerings repræsentant ligeledes fællesskabsretten ved uden videre at vedtage og anvende Provincia autonoma di Bolzanos ovennævnte restriktive foranstaltning?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione den 3. april 2006 — Ministero delle Finanze mod CO.GE.P. srl

(Sag C-174/06)

(2006/C 154/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministero delle Finanze.

Sagsøgt: CO.GE.P. srl.

Præjudicielle spørgsmål

Er tildeling af en brugsret — herunder en eksklusiv brugsret — til fast ejendom, der ejes af staten, »udlejning af fast ejendom«, der er momsfritaget i medfør af artikel 13, punkt B, litra b), i sjette direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾, når brugsretten tildeles et selskab, efter anmodning fra dette, af en offentlig erhvervsdrivende enhed ved en administrativ beslutning og ikke ved indgåelse af en kontrakt, således som det er tilfældet for koncessioner på statslig ejendom i medfør af national ret, og der ikke leveres tjenesteydelser, der er af større værdi end tilladelsen til at bruge ejendommen, og når brugsretten tildeles for en bestemt periode og mod betaling af et meget lavere beløb end ejendommens værdi?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Civile Di Genova den 24. marts 2006 — Alessandro Tedesco mod Tomasoni Fittings Srl, RWO Marine Equipment Ltd

(Sag C-175/06)

(2006/C 154/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Civile Di Genova

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alessandro Tedesco

Sagsøgt: Tomasoni Fittings Srl, RWO Marine Equipment Ltd

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Indgår anmodningen om at foretage beskrivelse, som omhandlet i artikel 128 og 130 i den italienske lov om industriel og intellektuel ejendomsret, og som nærmere bestemt ved denne ret — hvorved der henvises til indholdet af Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 ⁽¹⁾ af 28. maj 2001 (om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område) — i akterne vedrørende »bevisoptagelse«, på grundlag af hvilke retten i en medlemsstat på grundlag af ovennævnte forordning kan anmode den kompetente ret i en anden medlemsstat om at foranstalte bevisoptagelse?
- 2) Såfremt ovennævnte spørgsmål besvares bekræftende, og i tilfælde af, at der foreligger en ufuldstændig eller slet ingen beskrivelse, som opfylder betingelserne i forordningens artikel 4, spørges:
 - a) Har den anmodede ret pligt til at oversende en erklæring om modtagelse som omhandlet i forordningens artikel 7?;
 - b) Har den anmodede ret pligt til at gøre opmærksom på den eventuelt ufuldstændige karakter af anmodningen, således at den anmodende ret kan få lejlighed til at supplere og/eller berigtige den fremsendte anmodning?

⁽¹⁾ EFT L 174, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto den 7. april 2006 — Deutsche Lufthansa AG mod Ana — Aeroportos de Portugal SA

(Sag C-181/06)

(2006/C 154/18)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deutsche Lufthansa AG.

Sagsøgt: Ana — Aeroportos de Portugal SA.

Præjudicielle spørgsmål

1. Kan det beløb, der opkræves i gebyr for administrativ ground handling og overvågning i henhold til bestemmelserne i artikel 10, nr. 1, i Decreto-regulamentar nr. 12/99 af 30. juli 1999, anses for en betaling, der er »[fastsat] på grundlag af relevante, objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier« som omhandlet i artikel 16, stk. 3, i Rådet for Den Europæiske Unions direktiv 96/67/EF ⁽¹⁾ af 15. oktober 1996?
2. Kolliderer forpligtelsen til at betale gebyr for administrativ ground handling og overvågning i henhold til bestemmelsen i artikel 10, nr. 1, i Decreto-regulamentar nr. 12/99 af 30. juli 1999 og artikel 18, stk. 2, i Decreto-Lei nr. 102/90 af 21. marts 1990, som affattet ved Decreto-Lei nr. 280/99 af 26. juli 1999 og andre bestemmelser om fastsættelsen af dette gebyr, med eller er den i strid med den fri adgang til markedet for levering af ground handling-ydelser til tredje-mand i henhold til bestemmelsen i artikel 6 i Rådets direktiv 96/67/EF af 15. oktober 1996?
3. Kolliderer forpligtelsen til at betale gebyr for administrativ ground handling og overvågning i henhold til bestemmelsen i artikel 10, nr. 1, i Decreto-regulamentar nr. 12/99 af 30. juli 1999 og artikel 18, stk. 2, i Decreto-Lei nr. 102/90 af 21. marts 1990, som affattet ved Decreto-Lei nr. 280/99 af 26. juli 1999 og andre bestemmelser om fastsættelsen af dette gebyr, med eller er den i strid med gennemførelsen af det indre marked og principperne i artikel 3, litra c), EF og artikel 4 EF?
4. Kan forpligtelsen til at betale gebyr for administrativ ground handling og overvågning i henhold til bestemmelsen i artikel 10, nr. 1, i Decreto-regulamentar nr. 12/99 af 30. juli 1999 og artikel 18, stk. 2, i Decreto-Lei nr. 102/90 af 21. marts 1990, som affattet ved Decreto-Lei nr. 280/99 af 26. juli 1999 og andre bestemmelser om fastsættelsen af dette gebyr, anses for misbrug som omhandlet i artikel 82 EF.

⁽¹⁾ Om adgang til ground handling-markedet i Fællesskabets lufthavne (EFT L 272, s. 36).

Sag anlagt den 18. april 2006 — Kongeriget Spanien mod Rådet for den Europæiske Union

(Sag C-184/06)

(2006/C 154/19)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Reino de España (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Rådets forordning (EF) nr. 51/2006 af 22. december 2005⁽¹⁾ om fastsættelse for 2006 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger, for så vidt som den spanske flåde ikke tildeles bestemte kvoter i EF-farvandene i Nordsøen og i Østersøen.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Tilsidesættelse af princippet om ikke diskrimination

Kongeriget Spanien er af den opfattelse, at den anfægtede forordning, for så vidt som Spanien ikke tildeles kvoter i EF-farvandene i Nordsøen og i Østersøen, er i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling eftersom de øvrige medlemsstater når efter udløbet af overgangsordningen i tiltrædelsesakten har adgang til disse farvande samt til deres fiskeressourcer, hvorimod Kongeriget Spanien kun har adgang til disse farvande.

2. Ukorrekt fortolkning af tiltrædelsesakten for Spanien

Med hensyn til Spaniens overgangsperiode inden for fiskeriområdet sondres der i tiltrædelsesakten ikke mellem adgang til farvandet og adgang til fiskeressourcerne. Bestemmelserne i tiltrædelsesakten skal også fortolkes i overensstemmelse med dens sammenhæng og formål.

3. Overtrædelse af artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 2371/2002⁽²⁾

Den nævnte bestemmelse er overtrådt, idet Spanien ikke tildeles kvoter, der udgør nye fiskerimuligheder, og som er blevet fordelt for første gang efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i tiltrædelsesakten.

⁽¹⁾ EUT L 16 af 20.1.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik, EFT L 358, s. 59.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales) den 14. april 2006 — The Queen på begæring af British Telecommunications plc mod Commissioners for HM Revenue and Customs

(Sag C-185/06)

(2006/C 154/20)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales).

Parter i hovedsagen

Sagsøger: British Telecommunications plc

Sagsøgt: Commissioners for HM Revenue and Customs.

Præjudicielle spørgsmål

1) Gælder den i fællesskabsretten forankrede ret til tilbagebetaling af beløb, der med urette er blevet opkrævet af skattemyndighederne, hvilken Domstolen henviser til i præmis 84 i dommen Metallgesellschaft mod CIR (forenede sager C-397/98 og C-410/98), ligeledes tilbagebetaling af beløb, der frivilligt, men fejlagtigt, er betalt af en skatteyder til en afgiftsmyndighed (i tilfælde hvor afgiftsmyndigheden ikke bidrog til fejlen og ikke havde grund til at være opmærksom på den)?

2) Hvis fællesskabsretten hjemler ret til tilbagebetaling af sådanne beløb under sådanne omstændigheder, medfører den da også en ret til rente af de tilbagebetalte beløb, eller afgøres dette spørgsmål efter national ret, således som det kan udledes af præmis 86 i Domstolens dom i Metallgesellschaft-sagen?

3) Hvis fællesskabsretten hjemler ret til rente af tilbagebetalingen af sådanne beløb under sådanne omstændigheder, er der da tale om en ret til almindelig rente eller til renters rente?

Sag anlagt den 18. april 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-186/06)

(2006/C 154/21)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia og A. Alcover San Pedro, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 3 og artikel 4, stk. 1 og 4, i Rådets direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾ af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, for så vidt angår overrislingsprojektet for det område, der kan overrisles, ved kanalen Segarra-Garrigues.

— Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Medlemsstaterne kan ikke benytte sig af den omstændighed, at de ikke har udpeget noget område i henhold til direktivet, til at gennemføre projekter, som skader direktivets formål. Når en medlemsstat, som i det foreliggende tilfælde, ikke har udlagt særligt beskyttede områder, hvor disse skulle have været oprettet, svarer det beskyttelsesniveau, som kan kræves for et vigtigt fugleområde, til det i direktivets artikel 4, stk. 4, fastsatte.

Kommissionen finder derfor, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 2, 3 og artikel 4, stk. 1 og 4, idet det har fastsat samt iværksat den procedure, som har ført til godkendelse af overrislingsprojektet ved kanalen Segarra-Garrigues.

⁽¹⁾ EFT L 103, s. 1.

Sag anlagt den 12. april 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-187/06)

(2006/C 154/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J.-P. Keppenpe og H. Van Vliet, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 249, stk. 4, og artikel 2 og 3, i Kommissionens beslutning (K(2002) 1341 endelig udg.) af 24. april 2002 om Belgiens statsstøtte til fordel for Beaulieu-koncernen (Ter Leembek International) (Statsstøtte C 36/01, ex NN 73/00)⁽¹⁾, idet det ikke inden for den fastsatte frist har gennemført den nævnte beslutning.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Der er gået næsten fire år, siden beslutningen blev meddelt de belgiske myndigheder, uden at støttemodtageren endnu reelt har tilbagebetalt den anfægtede støtte. Den begunstigede bevarer således de fordele, som rådigheden over midlerne tildeler ham, hvilket netop var det, beslutningen havde til formål at bringe til ophør.

⁽¹⁾ EFT L 296, s. 60.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Bruxelles den 21. april 2006 — Belgacom Mobile SA mod Institut belge des services postaux et des télécommunications

(Sag C-190/06)

(2006/C 154/23)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Belgacom Mobile SA.

Sagsøgt: Institut belge des services postaux et des télécommunications

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter de individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, der omhandles i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet) ⁽¹⁾, eneret til at anvende apparater, såsom GSM apparater, eller til at give tilladelse til brugen heraf?
- 2) Skal artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse ⁽²⁾ forstås således, at den er til hinder for en national foranstaltning, der betinger anvendelsen af SIM-kort i GSM-gatewaystationer af en forudgående tilladelse fra udbyderen af det pågældende mobilnet?
- 3) Dækker begrebet adgang i den forstand, hvori udtrykket anvendes i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) ⁽³⁾, det forhold, at en virksomhed stiller SIM-kort til rådighed for en anden virksomhed i tilfælde, hvor dette SIM-kort anvendes af denne virksomhed i GSM-gatewaystationer til at levere tredjemand tjenester, der gør det muligt at undgå samtrafikpunkter?
- 4) Er en national retlig eller administrativ foranstaltning, der består i at kræve en forudgående tilladelse fra udbyderen af et offentligt net til mobiltelefoni, som stiller et eller flere SIM-kort til rådighed for en anden virksomhed, hvilke kort gør det muligt for brugeren af SIM-kortet at få adgang til de elektroniske kommunikationstjenester, som denne udbyder tilbyder, når SIM-kortene anvendes i apparater, der giver teknisk mulighed for at få adgang til udbyderens tjenester uden at gå gennem samtrafikpunkter, og uden at det er nødvendigt, at udbyderen stiller andre faciliteter og/eller tjenester til rådighed, forenelig med:
 - direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), der indfører en generel tilladelsesordning for alle elektroniske kommunikationsnet og -tjenester
 - artikel 8, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) ⁽⁴⁾, der bestemmer, at medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder under udførelsen af deres opgaver, som navnlig har til formål at sikre en reel konkurrence, tager videst muligt hensyn til, at reguleringen helst skal være teknologineutral

— de konkurrenceregler, som syvende betragtning til direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) henviser til, således at vilkårene og betingelserne for den i artikel 2, litra a), i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) omhandlede adgang kommer til at afhænge af aktiviteten i den virksomhed, der skal have adgang, navnlig omfanget af virksomhedens investeringer i netinfrastrukturen?

- 5) Skal artikel 3 og 4 i direktiv 97/33/EF ⁽⁵⁾ og artikel 4 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) i det tilfælde, hvor det må antages, at anvendelsen af GSM-gatewaystationer til erhvervmæssigt udbud af elektroniske kommunikationstjenester kræver godkendelse fra den pågældende mobiludbyder, fortolkes således, at denne anvendelse skal være genstand for en aftale mellem de pågældende parter om tekniske og forretningsmæssige vilkår?
- 6) Skal den forpligtelse til omkostningsbaserede priser, der påhviler anmeldte organisationer med stærk markedsposition, som omhandlet i artikel 7 i direktiv 97/33/EF og artikel 13, stk. 1, i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet), fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at den udbyder, der er underlagt bestemmelserne, fastsætter sine priser for at dække de investeringsomkostninger, der er forbundet med samtrafikpunkter, med den begrundelse, at de blev indført under hensyn til den samlede mængde »off net«-opkald, herunder opkald der omdirigeres af GSM-gatewaystationer?
- 7) Skal artikel 10, stk. 6, i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet) og artikel 7, stk. 6, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) fortolkes således, at de giver medlemsstaterne mulighed for at bestemme, at når den nationale tilsynsmyndighed vedtager foreløbige hasteforanstaltninger, kan disse foranstaltninger kun finde anvendelse i et begrænset tidsrum på to måneder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7.3.2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) (EFT L 108, s. 21).

⁽²⁾ Europa-parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9.3.1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (EFT L 91, s. 10).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7.3.2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) (EFT L 108, s. 7).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30.6.1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne (EFT L 199, s. 32).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht den 21. april 2006 — Matthias Kruck mod Landkreis Potsdam-Mittelmark

(Sag C-192/06)

(2006/C 154/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Matthias Kruck.

Sagsøgt: Landkreis Potsdam-Mittelmark.

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 9, stk. 2, 3 og 4, i forordning (EØF) nr. 3887/92 ⁽¹⁾, som affattet ved forordning (EF) nr. 1648/95 ⁽²⁾ fortolkes således, at beregningen af de maksimale jordarealer, der kan tages i betragtning med henblik på udligningsgodtgørelse for jordudtagning i henhold til artikel 7, stk. 6, andet og fjerde punktum, i forordning (EØF) nr. 1765/92, som affattet ved forordning (EF) nr. 2989/95 ⁽³⁾, skal foretages på grundlag af det markareal, for hvilket der er indgivet ansøgning, eller på grundlag af det faktisk fastslåede areal?

⁽¹⁾ EFT L 391, s. 36.

⁽²⁾ EFT L 156, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 312, s. 5.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État den 2. maj 2006 — Centre d'Exportation du Livre Français (CELF) og Ministeren for kultur og kommunikation mod Société internationale de diffusion et d'édition

(Sag C-199/06)

(2006/C 154/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centre d'Exportation du Livre Français (CELF) og Ministeren for kultur og kommunikation

Sagsøgt: Société internationale de diffusion et d'édition

Præjudicielle spørgsmål

- 1) For det første spørges der, om artikel 88 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab giver en medlemsstat, hvis støtte til en virksomhed er ulovlig — en ulovlighed, der er fastslået af denne medlemsstats retsinstanser og er begrundet med, at støtten ikke er blevet anmeldt til Kommissionen forud for dens udbetaling, således som det foreskrives i artikel 88, stk. 3 — mulighed for ikke at tilbagegive støtten fra den erhvervsdrivende, der har modtaget den, fordi Kommissionen, der er inddraget i sagen af tredjemand, har fundet, at støtten er forenelig med reglerne om fællesmarkedet, og Kommissionen således effektivt har sikret den eneret, den har til at undersøge dette spørgsmål om forenelighed?
- 2) For det andet, og hvis denne tilbagebetalingsforpligtelse bekræftes, skal der ved beregningen af beløbet, der skal tilbagebetales, tages hensyn til de tidsrum, hvorunder Kommissionen ved sine beslutninger havde erklæret den pågældende støtte for at være forenelig med reglerne om fællesmarkedet, før disse beslutninger blev annulleret af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans?

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-204/04) ⁽¹⁾

(2006/C 154/26)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 201 af 7.8.2004.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. januar 2006 — Acquedotto De Ferrari Galliera SpA mod Provincia di Genova m.fl. (sag C-241/04) og Acquedotto Nicolay SpA mod Provincia di Genova m.fl. (sag C-242/04) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria)

(Forenede sager C-241/04 og C-242/04) ⁽¹⁾

(2006/C 154/27)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagerne skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 28.8.2004.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. februar 2006 — South Western Fish Producers' Organisation Ltd m.fl. mod Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court — Queen's Bench Division — Administrative Court)

(Sag C-388/04) ⁽¹⁾

(2006/C 154/28)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 284 af 20.11.2004.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. januar 2006 — GöteborgsOperan AB mod Skatteverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Regeringsrätten)

(Sag C-390/04) ⁽¹⁾

(2006/C 154/29)

Processprog: svensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 273 af 6.11.2004.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. januar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-477/04) ⁽¹⁾

(2006/C 154/30)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 5.2.2005.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. marts 2006 — Galeries de Lisieux SA mod Organic Recouvrement (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation)

(Sag C-488/04) ⁽¹⁾

(2006/C 154/31)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 5.2.2005.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolen Femte Afdeling den 26. januar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-92/05) ⁽¹⁾

(2006/C 154/32)

Processprog: fransk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 2.4.2005.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. januar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-182/05) ⁽¹⁾

(2006/C 154/33)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 25.6.2005.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. februar 2006 — Energy Technologies ET SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Aparellaje eléctrico, SL

(Sag C-197/05) ⁽¹⁾

(2006/C 154/34)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 1.10.2005.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. februar 2006 — Oakley Inc mod Animal Ltd m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court — Chancery Division)

(Sag C-267/05) ⁽¹⁾

(2006/C 154/37)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 229 af 17.9.2005.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-218/05) ⁽¹⁾

(2006/C 154/35)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 23.7.2005.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-323/05) ⁽¹⁾

(2006/C 154/38)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 271 af 29.10.2005.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-247/05) ⁽¹⁾

(2006/C 154/36)

Processprog: nederlandsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 3.9.2005.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-413/05) ⁽¹⁾

(2006/C 154/39)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 28.1.2006.

RETEN I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 2. maj 2006 —
O2 (Germany) mod Kommissionen

(Sag T-328/03) ⁽¹⁾

(»Konkurrence — karteller — anmeldt aftale — tredje generation af mobiltelekommunikation — negativattest — individuel fritagelse — analyse af situationen, såfremt aftalen ikke havde været til stede — aftalens indvirkning på konkurrencen«)

(2006/C 154/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: O2 (Germany) GmbH & Co. OHG (München, Tyskland) (ved N. Green, QC, og barrister K. Bacon, samt ved advokaterne B. Amory og F. Marchini Camia)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved R. Wainwright, S. Rating og P. Oliver, herefter ved É. Gippini Fournier, P. Hellström og K. Mojzesowicz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af artikel 2 og artikel 3, litra a), i Kommissionens beslutning 2004/207/EF af 16. juli 2003 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38.369: T-Mobile Deutschland/O2 Germany: Network Sharing Rahmenvetrag) (EUT L 75, s. 32)

Konklusion

1) Artikel 2 og artikel 3, litra a), i Kommissionens beslutning 2004/207/EF af 16. juli 2003 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38.369: T-Mobile Deutschland/O2 Germany: Network Sharing Rahmenvetrag) annulleres, for så vidt som de medfører, at aftalebestemmelserne, der er foreskrevet af disse artikler, omfattes af anvendelsesområdet for artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53.

2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 275 af 15.11.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 3. maj 2006 —
Klaas mod Parlamentet

(Sag T-393/04) ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — forfremmelse — vedtægtens artikel 45 — overførsel af forfremmelsespoints til den nye lønklasse efter forfremmelse — overgangsforanstaltninger — ligebehandlingsprincippet)

(2006/C 154/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Dirk Klaas (Heidelberg, Tyskland) (ved avocat R. Moos)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved L. Knudsen og U. Rösslein, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand dels om annullation af Parlamentets afgørelse af 12. februar 2004 om at slette de to forfremmelsespoints, sagsøgeren var blevet tildelt for perioden forud for 1999, samt om annullation af Parlamentets afgørelse af 30. juni 2004 om at afvise sagsøgerens klage på dette punkt, dels om, at Retten fastslår, at de pågældende to forfremmelsespoints overføres til de efterfølgende år.

Konklusion

1) Europa-Parlamentet frifindes.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 8.1.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 3. maj 2006 — Eurohypo mod KHIM (EUROHYPO)

(Sag T-439/04) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ordmærket EUROHYPO — absolutte registreringshindringer — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — prøvelse *ex officio* af de faktiske omstændigheder — artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 40/94 — antagelse til realitetsbehandling af faktiske omstændigheder, der er fremlagt for første gang for Retten)

(2006/C 154/42)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Eurohypo AG (Eschborn, Tyskland) (ved advokats M. Kloth og C. Rohnke)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. von Mühlendahl og J. Weberndörfer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Angående en påstand om annullation af den afgørelse, der blev truffet den 6. august 2004 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 829/2002-4), vedrørende registrering af EF-ordmærket EUROHYPO

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøger betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 19.2.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 25. april 2006 — Kreuzer Medien mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-310/03) ⁽¹⁾

(»Annullationssøgsmål — direktiv 2003/33/EF — fysiske eller juridiske personer — søgsmålskompetence — afvisning«)

(2006/C 154/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kreuzer Medien GmbH (Leipzig, Tyskland) (først ved Rechtsanwältin U. Kornmeier og D. Valbert, derefter ved Rechtsanwalt Lenz)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved E. Waldherr og U. Rösslein, som befuldmægtigede) og Rådet For Den Europæiske Union (ved E. Karlsson, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Falstaff Verlags-Gesellschaft mbH (Klosterneuburg, Østrig) (ved Rechtsanwalt W.-G. Schärf)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M.-J. Jonczy, L. Pignataro-Nolin og F. Hoffmeister, som befuldmægtigede), Kongeriget Spanien (ved L. Fraguas Gadea, som befuldmægtiget) og Republikken Finland (ved A. Guimaraes-Purokoski, T. Pynnä og E. Bygglin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/33/EF af 26. maj 2003 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse (EUR L 152, s. 16).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler de af Parlamentet og Rådet afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien og Kommissionen bærer deres egne omkostninger, herunder omkostningerne vedrørende sagen om foreløbige forholdsregler for Retten.
- 4) Republikken Finland bærer sine egne omkostninger.

5) Falstaff Verlags-Gesellschaft mbH bærer sine egne omkostninger, herunder omkostningerne vedrørende sagen om foreløbige forholdsregler for Retten.

(¹) EUT C 289 af 29.11.2003.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 28. marts 2006 — *Mediocurso* mod Kommissionen

(Sag T-451/04) (¹)

(Passivitetssøgsmål — opfyldelse af en dom afsagt af Domstolen — vedtagelse af opfyldelsesforanstaltninger under sagen — afgørelse i sagen uforføden)

(2006/C 154/44)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: *Mediocurso* — Estabelecimento de Ensino Particular, Lda (Lissabon, Portugal) (ved advokats C. Botelho Moniz og E. Maia Cadete)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Andrade og A. Weimar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Passivitetssøgsmål med påstand om, at det fastslås, at Kommissionen retsstridigt har undladt at træffe foranstaltninger til at opfylde Domstolens dom af 21. september 2000, *Mediocurso* mod Kommissionen (sag C-462/98 P, Sml. I, s. 7183)

Konklusion

- 1) Det er uforføden at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og de omkostninger, der er afholdt af *Mediocurso* — Estabelecimento de Ensino Particular, Lda.

(¹) EUT C 19 af 22.1.2005.

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 25. april 2006 — *Componenta* mod Kommissionen

(Sag T-455/05 R)

(Foreløbige forholdsregler — begæring om udsættelse af gennemførelsen — statsstøtte — uopsættelighed)

(2006/C 154/45)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: *Componenta Oyj* (Helsinki, Finland) (ved avocat M. Savola)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Giolito og M. Huttunen, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Republikken Finland (ved E. Bygglin, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning K (2005) 3871 endelig af 20. oktober 2005 vedrørende statsstøtte nr. C 37/2004 (ex NN 51/2004), som Republikken Finland har tildelt *Componenta Oyj*.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 13. april 2006 — *Oakley* mod *KHIM*

(Sag T-116/06)

(2006/C 154/46)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: *Oakley Inc.* (Foothill Ranch, USA) (ved lawyer Michaela Huth-Dierig)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: *Venticinque Ltd* (Hailsham, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 17. januar 2006 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 682/2004-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »O STORE« for tjenesteydelser i klasse 35 — EF-varemærke nr. 2 074 599

Indehaver af EF-varemærket: Oakley Inc.

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Venticinque Ltd

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Det ældre nationale ordmærke »THE O STORE« for varer og tjenesteydelser i klasse 18 og 25

Annulationsafdelingens afgørelse: EF-varemærket erklæres delvist ugyldigt.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på såvel sagsøgerens som Venticinque Ltd's klage.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, idet varerne og tjenesteydelserne på ingen måde er af samme art, og da der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker, eftersom det ældre varemærke »THE O STORE« har en meget begrænset grad af særpræg. Desuden er der ikke fremlagt bevis for, at »THE O STORE« på nogen måde er kendt eller velrenommeret på det franske marked.

Sag anlagt den 19. april 2006 — Usha Martin mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-119/06)

(2006/C 154/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Usha Martin Ltd (Calcutta, Indien) (ved lawyer K. Adamantopoulos og solicitor J. Branton)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 22. december 2005 om ændring af afgørelse 1999/572/EF om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af tovværk og kabler af stål med oprindelse i bl.a. Indien, offentliggjort den 26. januar 2006 i *Den Europæiske Unions Tidende*, EUT L 22, s. 54 (»den anfægtede afgørelse«), annulleres i henhold til artikel 230 EF, for så vidt som den vedrører sagsøgeren og indebærer en ophævelse af et tilsagn om mindstepriser, der tidligere var gældende.
- Rådets forordning (EF) nr. 121/2006 af 23. januar 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 1858/2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af stål med oprindelse i bl.a. Indien, offentliggjort den 26. januar 2006 i *Den Europæiske Unions Tidende*, EUT L 22, s. 1, annulleres i henhold til artikel 230 EF, for så vidt som den vedrører sagsøgeren og indebærer, at den anfægtede beslutning om ophævelse af et tilsagn om mindstepriser, der tidligere var gældende for sagsøgeren, gennemføres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er en producent og eksportør af kabler af stål i Indien, og eksporterer til Den Europæiske Union.

Kommissionen godtog ved beslutning af 13. august 1999⁽¹⁾ visse tilsagn om mindstepriser, som var givet af bl.a. sagsøgeren i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af tovværk og kabler af stål med oprindelse i bl.a. Indien.

Ved afgørelse 2006/38⁽²⁾ trak Kommissionen sin godtagelse af sagsøgerens pristilsagn tilbage, ifølge sagsøgeren, fordi denne havde undladt at indberette salg, der lå uden for pristilsagnets rammer, og havde angivet Dubai som oprindelsessted for tovværk og kabler af stål, selv om oprindelsesstedet skulle have været Indien på grund af utilstrækkelig videreforarbejdning af indiske råmaterialer i Dubai. Ved Rådets forordning nr. 121/2006⁽³⁾ indførtes en endelig antidumpingtold til gennemførelse af Kommissionens afgørelse.

Sagsøgeren gør gældende for så vidt angår den manglende indberetning af salg, der lå uden for pristilsagnets rammer, at det drejer sig om en menneskelig fejl, og at der foreligger en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, eftersom der ikke er tale om en materiel overtrædelse af pristilsagnet, der derfor alene burde have medført et pålæg om ikke at begå sådanne overtrædelser i fremtiden og ikke i en tilbagetrækning af pristilsagnet. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at fællesskabsindustrien ikke har lidt nogen egentlig skade.

For så vidt angår angivelsen af Dubai som oprindelsessted gør sagsøgeren gældende, at institutionerne har begået en retlig fejl ved at foretage en urigtig oprindelsesbedømmelse, idet det hævdes, at Kommissionen anvendte spørgsmålet om, hvorvidt der forekom en ændring i toldpositionen vedrørende den omhandlede vare, som kriterium, mens sagsøgeren er af den opfattelse, at de relevante kriterier er følgende:

- i) Seneste væsentlige proces eller forarbejdning
- ii) forarbejdningen skal være berettiget ud fra økonomiske hensyn
- iii) forarbejdningen skal foretages af en virksomhed, der er udstyret til dette formål og
- iv) forarbejdningen skal medføre, at der fremstilles en ny vare, eller skal udgøre et væsentligt fremstillingsstadium

Endvidere kunne man have anvendt mindre byrdefulde sanktioner end tilbagetrækning af pristilsagnet, såsom genopkrævning af antidumpingtold foretaget af medlemsstaternes toldmyndigheder eller opstilling af en betingelse om ophør af eksport fra Dubai af tovværk fremstillet af indisk tråd.

Sagsøgeren gør derfor gældende, at der er foretaget urigtig rets-anvendelse, at der givet utilstrækkelig begrundelse, at der foreligger magtfordrejning og at der er sket tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

(¹) Kommissionens afgørelse 1999/572/EF af 13.8.1999 om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af tovværk og kabler af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Ungarn, Indien, Republikken Korea, Mexico, Polen, Sydafrika og Ukraine (EFT L 217, s. 63).

(²) Kommissionens afgørelse 2006/38/EF af 22.12.2005 om ændring af afgørelse 1999/572/EF om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af tovværk og kabler af stål med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 22, s. 54).

(³) Rådets forordning (EF) nr. 121/2006 af 23.1.2006 om ændring af forordning (EF) nr. 1858/2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af stål med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 22, s. 1).

Sag anlagt den 25. april 2006 — British Nuclear Group Sellafeld mod Kommissionen

(Sag T-121/06)

(2006/C 154/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: British Nuclear Group Sellafeld Limited (Sellafeld, Det Forenede Kongerige) (ved sollicitors J. Percival, A. Renshaw, J. Isted og G. Bushell samt barrister R. Plender)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Subsidiært annulleres foranstaltningerne i den anfægtede beslutnings artikel 2, 3 og 4.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Domstolen træffer andre passende foranstaltninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 15. februar 2006 om en procedure i henhold til Euratom-traktatens artikel 83 (BNG Sellafeld Limited). Med den anfægtede beslutning udstedte Kommissionen en advarsel i henhold til artikel 83, stk. 1, litra a) EA. Ifølge Kommissionen har sagsøgeren tilsidesat visse bestemmelser i Euratom-traktaten og i forordning nr. 302/2005 (¹), der vedrører sagsøgerens særlige rapporteringspligt samt bestemmelserne om adgang til visse anlæg. I overensstemmelse hermed har Kommissionen anmodet sagsøgeren om at gennemføre visse foranstaltninger inden for de i den anfægtede beslutning fastsatte frister.

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand for det første anført, at Kommissionen ikke har kompetence til at træffe den anfægtede beslutning eller de for sagsøgeren bebyrdende foranstaltninger. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen ikke hjemmel til at træffe de bebyrdende foranstaltninger, herunder de foranstaltninger, der vedrører principper for kvalitetssikring og regnskabs- og kontrolstandarder for nukleart materiale, som ligger uden for rammerne af de eksisterende sikkerhedsbestemmelser.

Sagsøgeren har også anført, at Kommissionen har tilsidesat subsidiaritetsprincippet, da de bebyrdende foranstaltninger griber ind i de pågældende nationale myndigheders kompetence.

Ifølge sagsøgeren tager den anfægtede beslutning desuden helt eller delvis udgangspunkt i sikkerhedshensyn snarere end i beskyttelseshensyn, hvorfor artikel 83 EA ikke vil være den rette hjemmel for at træffe den anfægtede beslutning.

Sagsøgeren har for det andet anført, at Kommissionen har tilsidesat grundlæggende formforskrifter, da den ikke iværksatte en tilstrækkelig og korrekt procedure i henhold til artikel 83 EA. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen ikke underrettede den om sine indsigelser, ikke tilbød en høring, og har tilsidesat sagsøgerens kontradiktionsret.

For det tredje har sagsøgeren påberåbt sig, at Kommissionen, da den konstaterede, at sagsøgeren havde tilsidesat sin beskyttelsesforpligtelse, selv tilsidesatte Euratom-traktaten og bestemmelser vedrørende denne traktats anvendelse ved at anlægge et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesætte retssikkerhedsprincippet.

For det fjerde har sagsøgeren påberåbt sig en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens kontradiktionsret og ret til at blive hørt, idet den ikke efterkom sin pligt til at underrette sagsøgeren om, hvad den iværksatte sanktion i det væsentlige drejede sig om, i så god tid at sagsøgeren havde mulighed for at fremsætte bemærkninger, før den anfægtede beslutning blev truffet.

(¹) Kommissionens forordning (Euratom) nr. 302/2005 af 8.2.2005 om anvendelse af sikkerhedskontrol inden for Euratom (EUT L 54, s. 1).

Sag anlagt den 28. april 2006 — Helkon Media mod Kommissionen

(Sag T-122/06)

(2006/C 154/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Helkon Media AG (München, Tyskland) (ved Rechtsanwalt U. Karpenstein)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale et beløb på 120 000 EUR til HELKON MEDIA AG i likv.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Selskabet Helkon Media AG i likvidation, repræsenteret ved dets kurator, gør over for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber på grundlag af en kontrakt om støtte til filmproduktion et betalingskrav gældende, der er støttet på en voldgiftsbestemmelse efter artikel 238 EF, som er indeholdt i kontraktens bilag.

Ifølge sagsøgeren er betalingskravet ikke bortfaldet ved den af Kommissionen anførte modregning. Selskabet begrundet sit søgsmål med, at denne modregning er blevet foretaget uden retsgrundlag. Derudover gør sagsøgeren gældende, at en modregning efter indledningen af insolvensproceduren er ulovlig i henhold til tysk ret. Endelig har selskabet anført, at de anerkendte betingelser for modregning ikke er opfyldt.

Sag anlagt den 28. april 2006 — Kapman mod KHIM (en blå savklinge)

(Sag T-127/06)

(2006/C 154/50)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Kapman A.B. (Sandviken, Sverige) (ved lawyer R. Almaraz Palmero)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 10. februar 2006 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 303/2004-2 annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Et figurmærke, der udgøres af en blå savklinge for varer i klasse 8 [savklinger (til hånddrevet værktøj)] — ansøgning nr. 2 532 497.

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94, idet bl.a. kombinationen af form og farve har et iøjnefaldende visuelt indtryk for den relevante kundekreds, dvs. erhvervsdrivende håndværkere, og ikke for gennemsnitsforbrugeren.

Sag anlagt den 28. april 2006 — Japan Tobacco mod KHIM — Torrefacção Camelo (figurmærket CAMELO)

(Sag T-128/06)

(2006/C 154/51)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Japan Tobacco Inc. (Tokyo, Japan) (ved advokats A. Ortiz López, S. Ferrandis Gonzáles og E. Ochoa Santamaria)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Torrefacção Camelo Lda

Sagsøgerens påstande

- Idet afgørelse truffet den 22. februar 2006 af Andet Appellkammer i sag R-669/2003-2 omstødes, afsiges dom, hvorved det, idet den pågældende afgørelse ændres, fastslås, at det er nødvendigt at anvende forbuddet i artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 40/94 på den foreliggende sag, og hvorved det under hensyntagen til de argumenter, der er fremsat af Japan Tobacco, følgelig besluttes at afslå registreringen af EF-varemærke nr. 1469121.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Torrefacção Camelo Lda

Det omhandlede EF-varemærke: Varemærke, der indeholder figurbestanddele (kamel, pyramider, palmer), og navnet CAFÉ TORREFACTO CAMPO MAIOR CAMELO CAFÉ ESPECIAL PURO Torrefacção Camelo Lda CAMPO MAIOR-PORTUGAL, for varer i klasse 30 (ansøgning nr. 1 469 121).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Japan Tobacco Inc.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: De nationale ord- og figurmærker »CAMEL« for varer i klasse 22 og 34.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen.

Appelkammerets afgørelse: Annullation af Indsigelsesafdelingens afgørelse.

Søgsmålsgrunde: Fejlagtig anvendelse af artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning nr. 40/94 samt fejl i bevisoptagelsen og tilside-sættelse af samme forordnings artikel 74 og 79.

Sag anlagt den 12. maj 2006 — International Music und TTV 2000 mod KHIM — Past Perfect (PAST PERFECT)

(Sag T-133/06)

(2006/C 154/52)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøgere: The International Music Company AG (Hamburg, Tyskland) og TTV 2000 GmbH Tonträger Vertrieb (Hamburg, Tyskland) (ved Rechtsanwalt G. Kukuk)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Past Perfect Limited

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse truffet den 3. februar 2006 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 150/2005-1) annulleres, og det registrerede EF-varemærke »Past Perfect«, varemærke-nummer 1 984 269, slettes.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »PAST PERFECT« for varer i klasse 9 (EF-varemærke nr. 1 984 269).

Indehaver af EF-varemærket: Past Perfect Limited.

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Sagsøgerne.

Annullationsafdelingens afgørelse: Afslag på begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde:

- Det registrerede varemærke har ikke det fornødne særpræg i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (1).
- Den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 40/94, da det er tilstrækkeligt, hvis registreringshindringen kun er til stede i en del af Fællesskabet.

- Den anfægtede afgørelse tilsidesætter derudover artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94, da det registrerede varemærke ikke kan genkendes som varemærke og af kundekredsen vil blive opfattet som en produktbeskrivelse.
- Endelig er artikel 7, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 40/94 blevet tilsidesat, da det registrerede varemærke består af angivelser, der i daglig sprogbrug eller efter redelig og almindelig markedsføringskik er blevet almindelige som betegnelse for varerne.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. april 2006 — ATI Technologies mod KHIM — Asociación de Técnicos de Informática (ATI)

(Sag T-377/03) (¹)

(2006/C 154/53)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 21 af 24.1.2004.

RETEN FOR EU-PERSONALESAGER

**Kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Første Afdeling)
den 16. maj 2006 — Voigt mod Kommissionen**(Sag F-55/05) ⁽¹⁾**(Tjenestemænd — erhvervs sygdom — ingen afgørelse, der
indeholder et klagepunkt imod sagsøgeren — stævning
indgivet for tidligt — åbenbart, at sagen skal afvises)**

(2006/C 154/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Eric Voigt (Orange, Frankrig) (ved avocat B. Autric)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og K. Herrmann, som befuldmægtigede, bistået af avocat F. Longfils)

Sagens genstand

Dels anerkendelse af den sygdom, sagsøgeren lider af, som en erhvervs sygdom, dels erstatning for det tab, sagsøgeren mener at have lidt.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren betaler sine egne omkostninger og halvdelen af de af Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 229 af 17.9.2005 (sag oprindeligt registreret ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans under nr. T-258/05 og henvist til Retten for EU-Personalesager ved kendelse af 15.12.2005).

**Sag anlagt den 19. december 2005 — Kyriazis mod
Kommissionen**

(Sag F-120/05)

(2006/C 154/55)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Antonios Kyriazis (Luxembourg, Luxembourg) (ved avocat Spanakis)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelse ADMIN. B.2 — D (05) 23023/EGL-ade af 12. oktober 2005, hvorved ansættelsesmyndigheden afviste sagsøgerens klage R/549/05 over Kommissionens afslag af 25. april 2005 på sagsøgerens ansøgning om tildeling af udlandstillæg (16 %).
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren udlandstillæg med tilbagevirkende kraft fra den 1. marts 2005, med tillæg af morarenter 10 % p.a. til betaling sker.
- Det fastslås, at sagsøgeren har ret til fremover at oppebære udlandstillæg (16 % af nettogrundlønnen).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen og gør tjeneste i Luxembourg, har anfægtet afgørelsen om ikke at tildele ham udlandstillæg. Han bestrider Kommissionens opfattelse, hvorefter han ikke opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII, som følge af, at Luxembourg i en femårsperiode, som udløb seks måneder før hans ansættelse ved fællesskabsinstitutionerne, har været det sted, hvor han havde fast bopæl og udøvede sit hovederhverv på en varig måde.

Sagsøgeren har desuden anført, at det arbejde, som han udførte i Luxembourg i Kommissionens bygning, mens han var ansat i et privat selskab, bør anses for at være omfattet af undtagelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, i vedtægtens afsnit VII.

**Sag anlagt den 13. februar 2006 — Duyster mod Kom-
missionen**

(Sag F-18/06)

(2006/C 154/56)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Tinike Duyster (Oetrange, Luxembourg) (ved avocat W.H.A.M. van den Muijsenbergh)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 17. november 2005 om at tilkende sagsøgeren forældreorlov fra den 8. november 2004 indtil en ikke præciseret dato annulleres.
- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 6. april 2005 annulleres.
- Afgørelsen om tilkendelse af forældreorlov fra den 1. november 2004 til den 30. april 2005, og/eller lønsedlen fra november 2004, og/eller Kommissionens afgørelse af 30. november 2004 om ikke at tage stilling til ansøgningen om udsættelse eller tilbagekaldelse af forældreorloven annulleres.
- Det fastslås, at sagsøgeren fra den 1. november 2004 (eller fra den 8. november 2004) til den 30. april 2005 er omfattet af alle materielle rettigheder, som er forbundet med en tjenstemands aktive tjeneste, og at hun derfor bl.a. skal have udbetalt løn med tilbagevirkende kraft i overensstemmelse med hendes lønklasse og løntrin.
- Det fastslås, at lønnen skal udbetales med tillæg af renter på grund af forsinket betaling.
- Det fastslås, at sagsøgeren stadig kan ansøge om forældreorlov (også selv om hendes søn efter afsigelsen af Rettens dom er ældre end 12 år eller næsten er 12 år), idet det skal tilregnes Kommissionen, at den indgivne ansøgning ikke blev godkendt, subsidiært, at der, idet det skal tilregnes Kommissionen, at sagsøgeren ikke har kunnet tage forældreorlov, udbetales en skadesgodtgørelse svarende til tabet af godtgørelserne under forældreorlov, forsikringer, anciennitet, pensionsrettigheder, bedømmelsesrapporter og forfremmelsesmuligheder, eller mere subsidiært, at der for den ikke-afholdte forældreorlov udbetales en skadesgodtgørelse svarende til tabet af godtgørelserne under forældreorlov, forsikringer og pensionsrettigheder.
- Kommissionen tilpligtes at erstatte det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som er forvoldt ved afgørelsen af 17. november 2005, og som kan opgøres til henholdsvis 4 000 EUR og 5 000 EUR.
- Kommissionen tilpligtes at betale en skadesgodtgørelse på 2 500 EUR for den usikkerhed, der er opstået hos sagsøgeren med hensyn til hendes tjenstlige status og den deraf følgende ikke-økonomiske skade.
- Sagsøgeren tilkendes en erstatning for værdien af syv dages forældreorlov.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har allerede i sag F-51/05 ⁽¹⁾ anfægtet det forhold, at Kommissionen tilkendte hende forældreorlov fra den 1. november 2004 til den 30. april 2005. I nærværende sag har hun anfægtet den i mellemtiden truffe afgørelse fra ansættelsesmyndigheden af 17. november 2005, hvori tidspunktet for forældreorlovens start blev fastsat til den 8. november 2004.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført, at afgørelsen af 17. november 2005 er i strid med EF-traktaten, tjenstemands-

vedtægten samt en række retsprincipper. Sagsøgeren har navnlig anført, at afgørelsen: i) indeholder fejl, som f. eks. en ukorrekt angivelse af en sag ved Retten i Første Instans, ii) er upræcis af flere grunde, herunder at det ikke angives, hvilken af sagsøgerens klager afgørelsen baserer sig på, at tidspunkt for forældreorlovens ophør mangler, og at der mangler en beskrivelse af afgørelsens konsekvenser, iii) i strid med artikel 21 EF er udfærdiget på et andet sprog end det af sagsøgeren anvendte, iv) ikke anfører noget retsgrundlag, v) er selvmodsigende, vi) ikke er tilstrækkeligt begrundet, vii) har tilbagevirkende kraft, idet der ikke længere var nogen verserende ansøgning om forældreorlov, viii) ikke tager hensyn til, at ansættelsesmyndighedens oprindelige afgørelser for hele perioden var ulovlige, ix) ikke tager hensyn til ansøgningen om udsættelse af forældreorloven.

Endvidere giver ordlyden af den anfægtede afgørelse indtryk af, at foreliggelsen af en uklar situation, i det mindste delvist, skal tilregnes sagsøgeren, selv om sidstnævnte har handlet meget omhyggeligt og fremlagt et stort antal dokumenter.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 3.9.2005 (sag oprindeligt registreret ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans under nr. T-249/05 og henvist til EU-Personaleretten ved kendelse af 15.12.2005).

Sag anlagt den 3. februar 2006 — Michail mod Kommissionen

(Sag F-34/06)

(2006/C 154/57)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Christos Michail (Bruxelles, Belgien) (ved avocat C. Meidanis)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for 2004 som udfærdiget af databasen SYSPER 2, hvori den er opført.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 4. november 2005 om afslag på sagsøgerens klager.
- Kommissionen tilpligtes at betale det af sagsøgeren lidte ikke-økonomiske tab, som udgør 120 000 EUR.
- Der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter gældende bestemmelser.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand i lønklasse A*12, har anfægtet gyldigheden af den karriereudviklingsrapport, som Kommissionen har udfærdiget for hans vedkommende i 2004. Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet først anført, at nævnte karriereudviklingsrapport kun analyserer og indeholder en begrundelse for perioden fra den 1. maj 2004 til den 31. december 2004, mens der ikke er taget hensyn til de første fire måneder i nævnte år, heller ikke i bemærkningerne til karakteren i den midlertidige rapport, som netop angår denne periode. Denne undladelse udgør en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 3, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43. Sagsøgeren har tilføjet, at den midlertidige rapport under alle omstændigheder er udfærdiget af en myndighed uden kompetence.

Sagsøgeren har dernæst anført, at hans overordnede i anden halvdel af 2004 kun har tildelt ham opgaver af tilfældig og underordnet karakter, som er irrelevant for udfærdigelsen af en karriereudviklingsrapport for en tjenestemand i hans lønklasse.

Sagsøgeren har endelig anført, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 12a om psykisk chikane.

tilsidesættelse af princippet om overholdelse af en rimelig frist.

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren indgav som følge af førnævnte dom i sagen O mod Kommissionen en ansøgning om, at ansættelsesmyndigheden traf de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af nævnte dom. Ansøgningen blev afvist, og sagsøgeren indgav derfor en klage, som efterfølgende blev delvist afvist ved afgørelse af 11. januar 2006. Ansættelsesmyndigheden traf dernæst en ny afgørelse af 23. februar 2006 om at pensionere sagsøgeren og tildele ham en i henhold til bestemmelserne i vedtægtens artikel 78, stk. 2, fastsat invalidepension, med tilbagevirkende kraft fra den 1. februar 2002.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet først anført, at sidstnævnte afgørelse ikke udgør en fuldstændig opfyldelse af førnævnte dom, idet den ikke bevirker, at sagsøgeren genindsættes i den retsstilling, han havde forud for vedtagelsen af den afgørelse, som Retten annullerede.

Desuden tilsidesætter afgørelsen af 23. februar 2006 vedtægtens artikel 53, som foreskriver, at en tjenestemand, hvis han efter Invaliditetsudvalgets mening opfylder de i vedtægtens artikel 78 fastsatte betingelser, skal afskediges med pension uden ansøgning den sidste dag i den måned, i hvilken ansættelsesmyndigheden har fastslået, at tjenestemanden er endelig uarbejdsdygtig og ikke kan udøve sit hverv.

Sagsøgeren har endelig anført, at princippet om overholdelse af en rimelig frist er tilsidesat, idet afgørelsen af 23. februar blev vedtaget femten måneder efter afsigelsen af førnævnte dom.

(¹) Sml. Pers. I-A, s. 349, og II, s. 1595.

Sag anlagt den 26. april 2006 — C mod Kommissionen

(Sag F-44/06)

(2006/C 154/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: C (Bruxelles, Belgien) (ved avocats S. Orlandi og J.-N. Louis)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 13. juni 2005 om afvisning af at træffe de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af den af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans afsagte dom af 23. november 2004 i sag T-376/02, O mod Kommissionen (¹).
- Annullation af den af direktøren for GD ADMIN/C »socialpolitik, ansatte i Luxembourg, sundhed, hygiejne« trufne afgørelse af 23. februar 2006 om at pensionere sagsøgeren og tildele ham en i henhold til bestemmelserne i vedtægtens artikel 78, stk. 2, fastsat invalidepension, med tilbagevirkende kraft fra den 1. februar 2002.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb, der efter billighed fastsættes til 15 000 EUR, som følge af en

Sag anlagt den 8. maj 2006 — Aimi m.fl. mod Kommissionen

(Sag F-47/06)

(2006/C 154/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Nicola Aimi (Evere, Belgien) m.fl. (ved avocats A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annullation af de individuelle afslag på sagsøgernes ansøgninger om, at ansættelsesmyndigheden træffer overgangsforanstaltninger, som sikrer dem ligebehandling samt deres erhvervede rettigheder i forbindelse med forfremmelsesåret 2005 og efterfølgende forfremmelsesår.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet anført, at Kommissionen ved at afslå deres ansøgninger om, at der træffes overgangsforanstaltninger, som tager hensyn til deres særlige situation som følge af indførelsen af supplerende lønklasser, har tilsidesat deres ret til at gøre karriere på samme vilkår som deres kolleger i samme kategori samt deres erhvervede rettigheder, idet deres karrieremuligheder er blevet væsentligt ændret.

Sagsøgerne har desuden anført, at der ikke foreligger nogen relevant begrundelse, idet Kommissionen ikke har besvaret de anbringender og argumenter, der er fremført i deres ansøgninger og klager.

Sag anlagt den 5. maj 2006 — Avanzata m.fl. mod Kommissionen

(Sag F-48/06)

(2006/C 154/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Eric Avanzata m.fl. (Beggent, Frankrig) (ved advocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annullation af sagsøgernes kontrakter som kontraktansatte, for så vidt som disse fastsætter sagsøgernes ansættelsesgruppe, lønklasse, løntrin og aflønning.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne, som indtrådte i Kommissionens tjeneste som ansatte eller arbejdere i henhold til luxembourgiske kontrakter, har anfægtet den indplacering og aflønning, der blev fastsat af nævnte institution i forbindelse med deres udnævnelse som kontraktansatte i Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Luxembourg (OIL).

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet anført, at der er sket tilsidesættelse af artikel 80 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, at artikel 2 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte er tilsidesat, at de almindelige gennemførelsesbestemmelser til nævnte bestemmelser er ulovlige samt at princippet om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling, om gennemsigthed og om god forvaltningsskik er tilsidesat.

Sagsøgerne har først anført, at Kommissionen har fastsat de almindelige gennemførelsesbestemmelser uden på forhånd at have indhentet en udtalelse fra Vedtægtsudvalget. Desuden indeholder de almindelige gennemførelsesbestemmelser ikke en præcis beskrivelse af de arbejds- og kompetenceområder, som hver opgavetype omfatter, hvilket gør det umuligt at kontrollere, om sagsøgerne er blevet udnævnt i en ansættelsesgruppe, som svarer til de opgaver, de udfører, og om deres lønklasse er blevet fastsat i overensstemmelse med artikel 80 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte. Endvidere har Kommissionen ikke godtgjort, at den faktisk har undersøgt den i de almindelige gennemførelsesbestemmelser fastsatte mulighed for at tildele sagsøgerne en supplerende lønklasse med henblik på at tage hensyn til de faktiske forhold på markedet.

Endelig har sagsøgerne anført, at de befinder sig i samme situation som det personale, der er ansat i vuggestuer og børnehaver i Bruxelles, og som blev ansat som kontraktansatte i Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Bruxelles med garanti for at opretholde deres aflønning. Kommissionen har ikke godtgjort, hvorfor sagsøgerne ikke har fået en sådan garanti.

Sag anlagt den 9. maj 2006 — Nijs mod Revisionsretten

(Sag F-49/06)

(2006/C 154/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bart Nijs (Bereldange, Luxembourg) (ved avocat F. Rollinger)

Sagsøgt: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren i 2005 samt af alle hermed forbundne og/eller efterfølgende aftaler.
- Revisionsretten tilpligtes at erstatte det økonomiske og ikke-økonomiske tab, sagsøgeren har lidt.
- Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende:

1. at forfalskningen af hans bedømmelsesrapport for bedømmelsesåret 2003 havde konsekvenser for bedømmelsesåret 2004.
2. at der er sket tilsidesættelse af principperne om de ansattes retssikkerhed, om ligebehandling af tjenestemænd og om god forvaltningsskik i forbindelse med anvendelse af det af Revisionsretten udarbejdede nye bedømmelsessystem i forhold til sagsøgeren.
3. at en af sagsøgerens kolleger ulovligt blev pålagt midlertidigt at udøve overordnede funktioner.
4. at en af sagsøgerens overordnede ulovligt udøvede dennes arbejdsopgaver.
5. at denne overordnedes integritet var utilstrækkelig.
6. at der foreligger magtoverskridelse og at traktaten er tilsidesat.

Sag anlagt den 3. maj 2006 — Lebedef-Caponi mod Kommissionen

(Sag F-50/06)

(2006/C 154/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Maddalena Lebedef-Caponi (Senningerberg, Luxembourg) (ved avocats G. Bounéou og F. Frabetti)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af sagsøgerens karriereudviklingsrapporter for perioden fra den 1.7.2001 til den 31.12.2002.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig følgende fem anbringender:

- for det første tilsidesættelse af vedtægtens artikel 26.
- for det andet tilsidesættelse af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43.
- for det tredje tilsidesættelse af princippet om forbud mod usaglig sagsbehandling og af princippet om forbud mod magtmisbrug samt tilsidesættelse af begrundelsespligten.

— for det fjerde tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og af reglen »patere legem quam ipse fecisti«.

— for det femte tilsidesættelse af omsorgspligten.

Sag anlagt den 12. maj 2006 — Gualtieri mod Kommissionen

(Sag F-53/06)

(2006/C 154/63)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Claudia Gualtieri (Bruxelles, Belgien) (ved avvocati P. Gualtieri og M. Gualtieri)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den af generaldirektøren for Personale og Administration truffne afgørelse af 30. januar 2006, hvorved sagsøgerens klage nr. R/783/05, registreret den 17. oktober 2005, blev afvist. Denne klage indeholdt en anmodning om annullation af generaldirektørens afgørelse, der blev meddelt den 5. september 2005, hvorved sagsøgerens ansøgning om at få tildelt dagpenge i fuldt omfang blev afvist.
- Den afgørelse, der blev meddelt sagsøgeren den 5. september 2005, annulleres.
- De meddelelser, sagsøgeren har modtaget hver måned om fastsættelse af de omhandlede dagpenge, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes med virkning fra den 1. januar 2004 og indtil den 31. december 2005 at betale sagsøgeren dagpenge og månedlig godtgørelse i henhold til kommissionsafgørelse om udstationerede nationale eksperter (END).
- subsidiært, tilpligtes Kommissionen at betale sagsøgeren de nævnte beløb fra den 2. februar 2005, som er den dato, hvor sagsøgeren faktisk blev separeret fra hendes mand og samlivet mellem dem ophørte, eller mere subsidiært fra den 4. juli 2005, som er den dato, hvor der blev indgivet skilsmissebegæring til retten i Bruxelles og indtil den 31. december 2005.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der er udsendt som national ekspert ved Kommissionen, anfægter gyldigheden af nedsættelsen på 25 % af de dagpenge, der er fastsat i bestemmelserne om udstationerede nationale eksperter og den manglende udbetaling af den yderligere månedlige godtgørelse, der ligeledes er fastsat heri.

Sagsøgeren gør først og fremmest gældende, at de nævnte ydelser, der er en del af hendes aflønning, var udtrykkeligt nævnt i fuldt omfang i de akter, der gik forud for hendes ansættelse, uanset at hun havde oplyst, at hun var gift med en tjenestemand ved Den Europæiske Union, som var bosat i Bruxelles. Sagsøgeren har tilføjet, at arbejdsforholdet var etableret den 7. januar 2004 på dette grundlag, og at de økonomiske forhold ikke efterfølgende kunne ændres ensidigt.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at artikel 20, stk. 3, i Kommissionens afgørelse om udstationerede nationale eksperter er i strid med artikel 241 EF. Denne bestemmelse indebærer på den ene side en forskelsbehandling til ulempe for gifte i forhold til personer, der vælger at leve i et papirløst samlivsforhold. På den anden side bevirker bestemmelsen en forskelsbehandling, eftersom den ikke giver sagsøgeren mulighed for at oppebære supplerende ydelser i samme omfang som andre nationale eksperter, uanset om disse er gifte eller ej. Den nævnte bestemmelse er i strid med artikel 14 i den europæiske menneskerettighedskonvention, artikel 2,3,13 og 141 EF samt Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

Sag anlagt den 10. maj 2006 — Davis m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag F-54/06)

(2006/C 154/64)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: John Davis (Bolton, Det Forenede Kongerige), Svend Mikkelsen (Sabro, Danmark), Dorit Pedersen (København, Danmark) og Margareta Strandberg (Axminster, Det Forenede Kongerige) (ved advokats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

— Annullation af Rådets afgørelser om fastsættelse af sagsøgernes pensionsrettigheder, for så vidt som der er ikke anvendes en justeringskoefficient på den del af deres pensionsrettigheder, der er erhvervet efter den 30. april 2004, og for så vidt som den justeringskoefficient, der anvendes på den del af deres pensionsrettigheder, der er erhvervet før den 30. april 2004, er forskellig fra den justeringskoefficient, der anvendes på lønnen for de tjenestemænd, der er i aktiv tjeneste i Det Forenede Kongerige eller i Danmark.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne, som alle er tidligere tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber med bopæl i Det Forenede Kongerige eller Danmark, gik på pension før ikrafttrædelsen af den nye vedtægt.

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet anført, at vedtægtens artikel 82, artikel 1, stk. 3, og artikel 3, stk. 5, i vedtægtens bilag XI samt artikel 20 i vedtægtens bilag XIII, som trådte i kraft den 1. maj 2004, er ulovlige.

Sagsøgerne har ligeledes anført, at princippet om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling er tilsidesat, idet de tjenestemænd, der gik på pension efter den 1. maj 2004 i medfør af førnævnte bestemmelser ikke har garanti for at have den samme købekraft uanset deres bopæl. Ligeledes har sagsøgerne ved udbetaling af tilsvarende løn som deres kolleger i aktiv tjeneste ikke samme købekraft, idet der på deres pension anvendes en justeringskoefficient beregnet i forhold til medlemsstaten, mens der på lønnen for deres kolleger i aktiv tjeneste anvendes en justeringskoefficient beregnet i forhold til hovedstaden.

Sagsøgerne har desuden anført, at deres velerhvervede rettigheder og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er tilsidesat, idet de kunne have en berettiget forventning om, at deres pensionsrettigheder blev beregnet i henhold til de regler, der var gældende på tidspunktet for deres tiltrædelse af tjenesten og under næsten hele deres karriere.

Sagsøgerne har endelig anført, at princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed og etableringsfrihed er tilsidesat, idet afskaffelsen af den justeringskoefficient, som fandt anvendelse på hele deres pension, ikke længere sikrer dem etableringsfrihed for så vidt angår deres interessecenter, idet de i givet fald straffes ved en formindskelse af deres købekraft i forhold til købekraften for deres kolleger, som har bopæl i lande, hvor leveomkostningerne er lavere.

Sag anlagt den 2. maj 2006 — de Albuquerque mod Kommissionen

(Sag F-55/06)

(2006/C 154/65)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Augusto de Albuquerque (Bruxelles, Belgien) (ved advokat C. Mourato)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den af generaldirektøren for GD INFSO truffne afgørelse af 23. september 2005 om i tjenestens interesse at foretage forflyttelse af sagsøgeren til stillingen som chef for enheden INFSO.G.2 »Mikro og nanosystemer«.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens udtrykkelige afgørelse af 2. februar 2006 om afslag på sagsøgerens klage R/764/05.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen og i tjenestens interesse blev forflyttet til stillingen som chef for enheden INFSO.G.2 »Mikro og nanosystemer«, har anført, at denne forflyttelse strider mod tjenestens interesse. Sagsøgeren har anført, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 7 og anlagt et åbenbart urigtigt skøn vedrørende begrebet tjenestens interesse, at der foreligger magtfordrejning samt at ligebehandlingsprincippet er tilsidesat.

Sag anlagt den 9. maj 2006 — Chassagne mod Kommissionen

(Sag F-56/06)

(2006/C 154/66)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Olivier Chassagne (Bruxelles, Belgien) (ved advocats S. Rodrigues, Y. Minatchy og A. Jaume)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for 2004.

- Annullation af generaldirektoratets afgørelse om tildeling af prioritetspoints i forbindelse med forfremmelsesåret 2005.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelser af 30. januar 2006 og af 14. marts 2006 om afslag på de af sagsøgeren indgivne klager over førnævnte retsakter.
- Sagsøgeren tildeles 1 euro i symbolsk erstatning for erhvervsmæssig skade og 1 euro i symbolsk erstatning for ikke-økonomiske skade som følge af vedtagelsen af de anfægtede retsakter.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet først anført, at de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43 og 45 er ulovlige.

Sagsøgeren har dernæst anført, at der er sket tilsidesættelse af adskillige væsentlige formforskrifter, såsom retten til kontradiktion, begrundelsespligten og overholdelse af de processuelle regler.

Sagsøgeren har desuden anført, at administrationen har foretaget et urigtigt skøn, bl.a. i forbindelse med sammenligningen af fortjenester og fordelingen af prioritetspoints.

Endelig har Kommissionen ifølge sagsøgeren tilsidesat princippet om god forvaltningsskik.

Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 18. maj 2006 — Eerola mod Kommissionen(Sag F-110/05) ⁽¹⁾

(2006/C 154/67)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 25.2.2006.

III

(Oplysninger)

(2006/C 154/68)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 143 af 17.6.2006

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 131 af 3.6.2006

EUT C 121 af 20.5.2006

EUT C 108 af 6.5.2006

EUT C 96 af 22.4.2006

EUT C 86 af 8.4.2006

EUT C 74 af 25.3.2006

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
